

OSTATNIE WIADOMOŚCI

Redakcja i Administracja
ul. Rydza-Smigłego № 6
Telefon № 59.

GRODZIENSKIE

Cena 10 gr.

Rok V.

GAZETA PORANNA DLA WSZYSTKICH

Nr. 22

Polów dzieci na wędkę koron

Niesłychany podstęp agrarjuszy czeskich

LORAWSKA OSTRAWA. (PAT). Wśród rolników polskich na Śląsku n Olzą panuje wielkie poruszenie z powodu nowego zamachu ze strony czeskiej na stan posiadania rolnictwa polskiego w Czechosłowacji.

W czasie chwilowych trudności, w jakich znalazły się polskie instytucje finansowe w Czechosłowacji, zadłużyli się niektórzy rolnicy polscy w czeskich kasach Frydeckiej i Misteckiej na sumę około 5 milionów koron.

Okoliczność tę pragnie obecnie dla celów czechizacyjnych wykorzystać czeskie stronnictwo agrarjuszy. Pod jego wpływem obie kasy wypowiedziały wszystkie swe wiarytelności rolnikom polskim.

Stronnictwo to, pragnące ucho dzić obecnie za polonofilskie zapewnienia zrozpaczonych, którym grozi ruina gospodarcza, że kasy cofną wypowiedzenie kredytu.

Min. Fek wraca do Warszawy

GENEWA. (PAT). Minister Spraw Zagranicznych, Józef Beck w towarzysztwie dyrektora gabinetu Dębickiego, dyrektora Sądowego i sekretarza osobistego Friedricha opuścił Genezę, udając się do Warszawy.

W Zyrardowie coraz leniej

Zakłady Zyrardowskie czynią przy gotowaniu do wykonania poważnych dostaw artykułów białych.

W ostatnich tygodniach Zyrardów zakupił za cenę 700.000 złotych. Mimo zimny stan zatrudnienia w Zakładach Zyrardowskich będzie utrzymany.

Szuka z'odziei kolejniycy

Od dłuższego czasu grasowała na terenie pow. warszawskiego nieuchwytna szajka złodziejska, na którą polowała policja.

Wreszcie wczoraj udało się wywieść do więzienia na trop sprytnych przestępców. Ślady prowadziły do wsi Bronisławka (gm. Pomiechów), gdzie też aresztowano braci Jana i Stefana Tomaszewskich oraz braci Jana i Stanisława Kaczyńskich. Oni to właśnie stanowili dobraną bandę.

Burze śnieżne w Ameryce

NCWY JORK. (PAT). Burze śnieżne srożą się na całym obszarze St. Zjednoczonych, wywołując wiele nieszczęśliwych wypadków.

Dotychczas zarejestrowano 20

Kacuzycia w banku w Pułtusk

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Warszawie rozpoczął się olbrzymi proces o nadużycia w „Banku Spółdzielczym Przemysłowców Pułtuskich” w Pułtusk.

Na ławie oskarżonych zasiadli członkowie zarządu i rady nadzorczej tego banku, którym prokurator zarzuca, że przez cały szereg przekroczeń statutu banku i prawa spowodowali upadłość banku, a poza tym kasjerowi banku, Władysławowi Gogolewskiemu, przywłaszczenie kilkunastu tysięcy złotych.

Pracownicy zostali do odpowiedzialności b. pisarz hipotecz

ów, o ile dłużnicy polscy wstąpią do sekcji polskiej, którą sprawnie w tym celu stworzy się przy stronnictwie agrarjuszy czeskich oraz poślą dzieci do szkół czeskich.

Włoski statek w płomieniach

Spiesz mu na ratunek 6 parowców

NOWY JORK. (PAT). W oddziale maszyn włoskiego motorowego statku-cysterny „Valverde”, znajdującego się w odległości 500 mil ang. od Portorico wybuchł pożar. „Valverde” wysłał depeszę S. O. S.

Niemiecki statek transportowy „Saarland” i brytyjski parowiec „Rangitiki” pośpieszyły na pomoc.

Włoski statek-cysterna „Valverde” wysłał drugą depeszę iskrową, donosząc, iż obecnie cały statek objęty jest przez płomienie. Zniszczeniu uległy także dwie łodzie ratunkowe. Wątpliwym jest, aby statek mógł się utrzymać na powierzchni jeszcze dłuższy czas.

Na ratunek „Valverde” spiesz obecnie 6 parowców.

ANGIELSKI STATEK CZEKA NA RATUNEK

HALIFAX. (PAT). Udzielić pomocy statkowi angielskiemu „Hurzych”, który przed dwoma dniami rzucony został przez rozszalałe fale na skały podwodne, jest nadal niemożliwe. Próby uratowania załogi podjęte być mogą dopiero po pewnym uspokojeniu się morza.

Wróg państwa Nr. 1

Nowy „dos'oin k” uciekł, zasypał: policie amerykańską strażnicą

ATLANTIC CITY. (PAT). (Stan New Jersey). Wczoraj rano policja usiłowała dokonać aresztowania obecnego wroga państwowego nr. 1 Karpisa.

Gdy kilku policjantów wkroczyło do małego hoteliku, w którym Karpis zamieszkiwał wraz ze swym towarzyszem, niejakim Harry Campbellem i dwoma ko-

bietami, zbrodniarze zasypali policjantów kulami i uciekli samochodem ciężarowym.

Obie kobiety udało się zatrzymać.

Trupy w zasypanym szybie

Tragiczne skutki katastrofy w kopalni „Wujek”

Po 36-cio godzinnej akcji ratunkowej na kopalni „Wujek” (awiedzona onegdaj katastrofą górniczą, kolumna ratownicza dotarła do miejsca, gdzie zasyp-

any został jeden z górników. Prawdopodobnie za kilka godzin zwłoki jego zostaną wydobyte na powierzchnię.

Akcja ratunkowa trwa be-

przerwy. Poszukiwania dwóch zasypanych górników prowadzi drużyna ratownicza złożona z 16 ludzi pod kierownictwem inżynierów - górników

Hitler domaga się legalizacji zbrojeń

PARYŻ. (PAT). Agencja Havasa donosi z Berlina: Z oświadczeń ostatnich kanclerza Hitlera wynika, że jest on zdecydowany odrzucić wszystkie zobowiązania co do rozbrojenia Niemiec, zawarte w Traktacie Wersalskim, i stawia za warunek przedwstępny wszelkich rozmów dyplomatycznych legalizację obecnego stanu zbrojeń niemieckich.

Jedyna propozycja pozytywnej, którą czyni kanclerz Hitlera, to gotowość do zawarcia umowy o nieagresji pomiędzy Francją a Niemcami.

Popłoch w Zagłębiu Saary po plebiscycie

PARYŻ. (PAT). Strassburski korespondent „L'Echo de Paris”, powołując się na „Messager d'Alsace” zwraca uwagę, że na terytorjum Saary

wsie i miasta znajdują się obecnie w zupełności pod znakiem swastyki.

Presja moralna narodowych socjalistów na członków Wspólnego Frontu jest tak silna, że wielu socjalistów i komunistów przechodzi do obozu narodowo-socjalistycznego.

Sekretarz socjalistyczny w Neukirchen oddał dom syndyka tu narodowym socjalistom, a fundusz partyjny przekazał na fundusz zimowy.

Na domach niektórych zwolenników status quo narodowi socjaliści przybijają kartki z siekierą, co oznacza, że dana osoba powinna opuścić terytorjum Saary w najkrótszym czasie.

Grecja pod płaszczem śniegu

SALONIKI. (PAT). Od 30 godzin pada śnieg w Salonikach, a w Macedonii greckiej, Tracji i Tessalii.

W niektórych miejscowo-

spodarki miejskiej w Sowietach. Komisarz Komarow podkreślił, iż gospodarka ta prowadzi na jest w kierunku uprzemysłowienia i kolektywizacji. Rosną nowe miasta, a zaniedbane z czasów carskich ośrodki miejskie rozwijają się.

Ludność Moskwy, jak mówi komisarz Komarow, od roku 1931 wzrosła o milion głów i wynosi obecnie 3.600.000. Wzrosła również ludność Leningradu; wyrosły nowe miasta, jak Magnitogorsk, Stalińsk, Prokopjewsk, Breźnia.

6300 milionów rubli inwestowano w budowę mieszkań komunalnych w ciągu 4 lat. Zbudowano za tę sumę gmachy mieszkalne dla 3 milionów ludzi pracy.

W dyskusji nad sprawozdaniem komisarza Komarowa przedstawiciele różnych miast wskazywali, że pomimo postępów osiągniętych w wielu dziedzinach przemysł nie może dotychczas podziw za ogromnym wzrostem ludności miast i jej potrzeb kulturalnych.

OD ŚWITU DO NOCY

Z 9-u górników, którzy w piątek zostali zasypani ziemią w kopalni „Homvent” (Belgia), 5-u udało się uratować. Jeden z uratowanych, który był ciężko ranny, zmarł w parę chwil po wydobyciu go na powierzchnię. Oreszcie pozostałych pod ziemią 4 górników, brak jakichkolwiek wiadomości.

Urzednicy państwowi w Brukseli (Belgia) zorganizowali manifestację liczną, jako protest przeciw ostatnim projektom rządowym o redukcji uposażeń urzędniczych.

General chiński Sung - Cze - Lian dał rozkaz swym wojskom, aby unikały starć z armią japońską z Kwantungu. Gen. Sung zamierza prowadzić rokowania z armią japońską w sprawie ewakuacji Czaharu.

W okolicach Smoleńska, komсомолец pochodzenia kulackiego, zamordował pioniera, korespondenta prasy młodzieży sowieckiej.

W miejscowości kąpielowej Medsaki (Japonia) na wyspie Hokkaido wybuchł wielki pożar, który zniszczył około 150 domów. Panuje obawa, że ofiarami pożaru padło wielu ludzi.

Wskutek śnieżycy około Manjuei zwałił się do rowu samochód. Cztery osoby zginęły na miejscu.

Niezwykła scena w sądzie

na procesie w sprawie porwania synka płk. Lindbergha

Z rozprawy sobotniej we Flemington przeciw Hauptmannowi, oskarżonemu o porwanie i zamordowanie synka płk. Lindbergha.

Przed sądem stanęła p. Achenbach, roślą Niemka, która swego czasu zatrudniała Annę Hauptmann, jako kelnerkę w swym barze. Mieszkała ona w pobliżu Hauptmannów w Bronx i znała ich dobrze. Stwierdziła ona, że 2 lub 3 marca odwiedził ją Hauptmannowie i Anna

mówiła, że powróciła z podróży. W owej chwili żona Hauptmann zrywa się z ławki i woła donośnym głosem: „Pani kłamie!”

Na sali sądowej rozpetęła się wrzawa. Zrywają się również obrońcy. Krzyki stają się głośniejsze. Wśród ogólnego tumultu słychać głos oskarżyciela:

— Czy rozprawie przewodniczy sąd, czy państwo Hauptmann? Sędzia Trenchard z wielkim

trudem wprowadza spokój, udzielając ostrej nagany żonie oskarżonego, która obiecuje, że zachowa się nadal spokojnie.

Świadek zeznaje w dalszym ciągu, że w czasie wizyty Hauptmannów zauważyła, iż Hauptmann był ranny w nogę.

To zeznanie posiada niezwykłą wagę dla oskarżenia, gdyż wysuwa ono przyznanie że Hauptmann, spadając z drabiny zranił się.

Dalszy ciąg loterii

120953 79 171184 85 290 595 698 755
172283 396 596 824 947 83 173052 128 55
66 288 321 94 607 840 966 174011 172 283

STAWKI

79 408 671 895 1021 210 330 690 75:
967 2044 282 420 517 21 39 871 931 300:
887 4202 63 370 422 5383 683 832 618

Nasza wielka ankieta z nagrodami

Moja pierwsza miłość

Nie był mężczyzną! (Godło: Samotna)

(Dokończenie)

Blyskawicznie zeskoczyłam z konia, jakby mnie ktoś zszarpał. Tym razem sama pocałowałam kę młodzienecowi.

BEZ ŻENADY. Złączyły się nasze spojrzenia. ręce w mocnym uścisku. Byłam dobrze, kiedy czułam jego ciepłą dłoń w swojej ręce. Przekładano mi na dreszcze szczęścia. Wiedziałam o czaju, że może ze mną zrobić, co zechce, że nie byłabym w stanie się opierać.

Rozmawialiśmy około dziesięciu minut, nim się pokazała pani, która weszła do lasu. Młodzieniec spojrzął w stronę pani i rzekł do mnie: — Przedstawię pani swoją siostrę! Jeszcze jedna radość więcej, że to siostra. Już się niczego nie obawiałam, jednak chciałam uniknąć poznania siostry: wydała mi się sztywna i niedostępna.

Prędko pożegnałam młodzieńca, siadając na konia. Prosiłam go, by przyszedł do mnie jutro na co się chętnie zgodził... Wracałam do domu uradowana. Zachwycałam się nim, wydał mi się inny od mężczyzn, których znałam. Ten miły, delikatny, istny anioł. Wiechałam w podwórzu z triumfem ryceza. Zdawało mi się, że zawołałam cały świat, że wszędzie to należy do mnie! Czulałam się bogatą!

ZAGADKOWY MŁODZIEŃC

Nazajutrz wstałam rano ucieszona. Dziś o czwartej ma przyjsć mój ukochany! Będziemy tylko sam na sam, długo, aż do wieczora! Ile to godzin czekać! W oczekiwaniu zwykle godziny wloką się pomalutku. Czekałam cierpliwie, aż nareszcie nadeszła upragniona godzina czwarta. Ja już dawno ubrana starannie, jak tylko umiałam się wystroić.

Coś dla pani

Moda obnażonych pleców ma nadal swoje zwolenniczki. Oto szykowane wykończona wydekoltowana sukienka. Kolory ekramiki tworzą szkiełko, a przez wlezione przez suknie — spągają jako szarla.

MAM DZIWNĄ PRZECZUCIE

LE SIĘ DZIS COS STANIE. Żyłemka się zbuzyla: poznałam młodzienca! Wycnozę po nieznanego prawie mężczyznę, nie zwracam uwagi, czy młodej dziewczynie wypada tak robić, czy nie. To mnie nic nie obchodzi! Silna miłość zatara we mnie wstyd. Ię prędko goscincem, szu niemu. Moj kochany chłopcy idzie z odkrytą głową, bułą czupryną wiatr kołysze, jak an złotych kłosów.

Dochodzimy do siebie, a raczej dobiegamy. Witamy się serdecznie, jakbyśmy się znali od dawna. Adolf (tak mu było na imię) całuje mnie w obie ręce. Ja nie bronie całować, nikt mnie nie całował w rękę, on pierwszy. Zrobiło mi się głupio, lecz ręk nie cofnęłam.

A on całował długo, namiętnie. Zrobiło mi się gorąco na całym ciele. Nie wiem, czy ze wstydu, czy z uczu. Dzisi on był śmiały. Wziął mnie pod ramię, przycisnął mocno do swego boku. Kiedy czułam bliskość kochanego chłopca przy swoim boku, znikła do reszły.

DZIEWICZA DUMA I ROZUMOWANIE

Szłam upojona szczęściem, że mam tak blisko siebie. Nie myślałam, co może nastąpić w przyszłości. Mijałymi właśnie młyn Stefana, a raczej jego ojca. Nawet nie spojrzalam w tę stronę. Weszliśmy w podwórzu. Chciałam skrócić do sadu na ławkę, lecz sprzeciwił się temu Adolf i rzekł, że woli w mieszkaniu posiedzieć. Wobec tego weszliśmy do mieszkania.

Pokój przybrałam kwiatami: specjalnie dla ukochanego. Za pach twierzo zerwanych kwiatów odurzył nas. Adolf snąc lubił kwiaty, oglądał je pokolei, rozkoszował się różami różnobarwnymi. Cieszyłam się, że kwiaty go interesują, tem jeszcze więcej pokochałam go. Z zachwytem śledziłam każdy jego krok.

ROZCHAROWANIE

Siedliśmy na otomanie blisko siebie. Często nasze spojrzenia łączyły się. Balam się, że zemdleję. Każde jego spojrzenie ta działało na mnie, jak prąd elektryczny.

Powtarzałam sobie w myśli — Ach, te cudne, szare oczy! Pragnę je całować, całować, choćby do śmierci! O innej miłości nie miałam pojęcia...

Tymczasem mój młodzieniec siedzi obok mnie skromny, obojętny, mało na mnie zwraca uwagi.

OBUDZIŁ SIĘ WE MNE INSTYKNT KOBIECY.

Zacząło mnie to denerwować. Myśle: pewnie mu się nie podobam! Postanowiłam go kokie tować, wiele tylko możliwości, co mi nie szło łatwo, gdyż w tym kierunku nie byłam zupełnie świadoma. Niestety, i to nic nie pomogło. Rozmowa nasza miała charakter poważny. Ja chciałam usłyszeć z jego ust jakieś czule słówka, a tu nic.

— Zagadkowy mężczyzna! — pomyślałam. Pocięszalam się drugą myślą: — Jakbym mu się nie podobała, toby nie przyjechał. Coprawda, mało się znałam z mężczyzną towarzyszywie. A jeszcze mniej na flircie. Był to pierwszy mężczyzna, który obudził we mnie uczucie. Narazie nie myślałam, że on

eden zabierze moje serce w wieku, że jemu jednemu będą wierna przez tyle lat, choć od pierwszego wejrzenia wiedziałam, że jestem jego ciałem duszą. Nigdy w życiu to mi się nie zdarzyło, by choć błyskawicznie o tem pomyśleć. Tych noli nie znalazł i dobrze mi z ten było, póki nie znalazł uczuć myśliwych...

Aż tu naraz zjawia się anioł: czy też szatan i już jestem w jego sieci! A on, on snąc tego nie zauważył! Po długiej rozmowie z nim bo całe cztery godziny rozmawialiśmy sam na sam, dowiedziałam się od swego Adolfa wiele.

TAJEMNICZY CZYNY JEGO OSOBY

Opowiedział mi dużo ciekawych rzeczy o swej rodzinie. Adolf był rosniną jego ojciec zajmował wysokie stanowisko w Radomiu. Adolf nie był Adolfem. Żył pod przybranym imieniem. Tego wymagały studium. Pomimo tego, co mi jeszcze sobie opowiadał, nie zrażałam się tem, a nawet odwrotnie: jeszcze mocniej pokochałam go. Uczulałam w sobie jakby litość. Zdawałoby się, że tak piękny młodzieniec, materialnie niezabliwny, powinien być najszczęśliwszym pod słońcem, tymczasem było inaczej! Miał swoje osobiste tajemnice, które go gnębiły i nie pozwoliły być szczęśliwym, jako mężczyźnie w rozkwicie wieku. Bo każdy mężczyzna, uważam, kiedy ma 20 lat, jest w sile wieku, najpiękniejszego. A mój Adolf, zresztą nie mogę więcej nic powiedzieć.

Ach, gdyby ktoś wiedział, jak drogie mi są te wspomnienia wielkiej miłości i poświęcenia dla ukochanej osoby. One żyją do dziś i żyć będą, choćbym miała setki mężczyzn bielych, zamożnych, pięknych, żaden z nich nie zdoła we mnie zatrzeć miłości, jaką żywię do swego Adolfa. Jestem szczęśliwa, że mogłam całować go pierwszy raz w swoim życiu ustami czysłemi, jak i za, przez nikogo nieskalanemi!

Kiedy wspominał słodkie chwile, przeżyte wspólnie ze wym ukochanym, ciesze się niezmiernie, że mogłam jemu pierwszemu oddać pierwszy pocałunek, jak również ciesze się z tego, że nie dałam swej nieślubnej Stefanowi.

BYŁOBY TO FAJ SZYWE, OBYDNE

Żyjąc go nie kochałam. Między nami grało rolę silne przyzwyczajenie z obcowania w dziecinnych latach.

ROZSTANIE

Czyż mogę powiedzieć o powodzie naszego rozstania, lub też kim był mój ukochany chłop

zyk, którego pokochałam tak silnie? Jego nie powiem, i z tego mim złamane życie. On mnie skazał na wieczne cierpienia i samotność.

Kiedy się zaczął rok szkolny, Adolf wyjechał już nie do Radomia, a do Warszawy. Pisał do mnie co dzień. Moje koleżanki śmiały się ze mnie, że jestem wdową, starsi plotkowali, że niemożliwe, by bogaty panicz mógł się ożenić z biedną dziewczyną wiejską, z dodatku wiezioną.

W tem się grubo mylili znami: jego majątek, ani wykształcenie nie przeszkadzały nam w szczęściu. Naszym szczęciem było znalezienie się równych istot o jednakowych poglądach.

Nikt o tem nie wiedział, że obaj chłopcy byli moimi wyjątkowo miymi, ja zaś jego nieodrodnym, niczyja więcej do zis!

Do dziś czuję jego ramiona, jak otaczały moją szyję, jego gorące pocałunki. Wterczas wiedziałam prawdziwe szczęście!

Po utracie ukochanego czyli po rozstaniu, wszystko we mnie amarło. Stałam się martwą, chodzącą mumią. Tak się jednak stać musiało, bym go utraciła. Były po temu nieszłonne powody. Wiem, że i on mnieochał tak samo silnie. Niestety, los chciał inaczej. Musieliśmy się poddać losowi, choć przy ostatnim pożegnaniu wzajemnie padały nam łzy z oczu.

Wiedzieliśmy oboje, że wchodzimy dobrowolnie na drogę ziemiem uślaną.

Ostatni list otrzymałam z Radomia. Już mój Adolf był daleko. Później zagłębia o nim wieść. Dopiero się dowiedziałam w tym roku od pana Y. że on żyje i jest tak samo samotny jak ja.

My oboje jesteśmy stworzeni dla siebie, możemy razem iść drogą życia, różami uślaną. Może mój ukochany przeczyta to, co o nim piszę i wróci do mnie, bo ja go kocham kocham tak samo gorąco i płomienną miłością jak nigdy.

Muszę na koniec zaznaczyć, że mój piękny Adolf nie był mężczyzną, co mu da niezbity dowód, że właśnie o nim piszę...

WUTRO zamieszcimy niezwykle sensacyjną odpowiedź na naszą ankietę p. t. „Blysk urzucia na wacu” z tymczasem leck m...

PROGRAM RADJOWY
6.45 Pieśń poranna 6.48 Muzyka. 6.52 Gimnastyka. 7.35 Chwilkę pań do mu. 7.50 Koncert reklamowy. 12.10 Koncert. 12.45 „Mały Srulek” — opowiadanie dla dzieci 13.05 D. c. koncertu. 15.45 Muzyka lekka 17.00 Muzyka symfoniczna. 17.35 Piosenki. 18.00 Wiadom. rolnicze. 18.10 Życie kulturalne i artystyczne stolicy. 18.15 Koncert muzyki polskiej. 18.5 Powstanie styczniowe w twórczości Żeromskiego — szkic. 19.00 Recital śpiewaczy 19.30 Romanse cygańskie. 19.50 Wiadom. sportowe. 20.00 Obrazek muzyczny p. t. „Sen austriackiego rezerwisty”. 20.55 „Jak pracujemy w Polsce”. 21.00 4-ty Koncert Słoważysty Miłośników Dawnej Muzyki. 21.45 Piosenki. 22.00 Koncert reklamowy. 22.15 Muzyka salonowa. 22.50 Muzyka salonowa i taneczna.

